

MALMÖ HÖGSKOLA

idrottsforum.org/film

NORDIC SPORT SCIENCE FORUM - MAKING SENSE OF SPORTS

ISSN 1652-7224 ::: Publicerad den 21 oktober 2009

Klicka här för utskriftsvänlig pdf-fil
Läs om fler sportfilmer på idrottsforum.org

Peter Dahlén om SPINOUT

Elvis som idrottsman (4)

Peter Dahlén

Institut for informasjons- og medievitenskap, Universitetet i Bergen

Efter att ha spelat racerförare i sin femtonde film *Viva Las Vegas* (1964), blev det åter dags för Elvis att sätta sig i förarhytten i den 22:a Elvis-filmen (av 31), *Spinout* (1966). Filmen hade premiär i USA den 17 oktober, i Storbritannien den 21 oktober, i Finland den 25 november, i Sverige den 5 december och i Danmark den 26 december 1966. I Väst-Tyskland gick den upp 9 juni 1967. I Sverige, och Danmark, fick den titeln *California Holiday*.^[1]

Spinout var den sjätte Elvis-filmen med Norman Taurog som regissör (Taurog kom sammanlagt att regissera nio Elvis-filmer, mer än någon annan). Som film betraktad är den tämligen usel och fullständigt osannolik, och stackars Elvis Presley själv, som definitivt hade skådespelartalang och längtade efter att göra mer seriösa roller, förefaller inte alltför motiverad, men han gör plikttroget sitt jobb framför kameran. Filmen, som producerades av MGM, är emellertid analytiskt intressant ur inte minst ett sociohistoriskt perspektiv, eftersom Elvis är en kulturikon, Elvis-filmerna ändå drog en ganska stor publik, och eftersom de, liksom alla andra filmer, förmedlar en viss ideologi. I detta sammanhang tilldrar sig förstås sportmotivet ett speciellt intresse.

Året innan, 1965, hade Elvis för första gången på länge haft en del framgång med några av sina låtar på hitlistorna, men 1966 var de flesta av Elvis singlar "antingen bortglömda sånger från gamla Nashvilleinspelningar eller sånger hämtade från mediokra filmalbum"; nu hade både hans singlar och album sjunkit mot nya bottenplaceringar på listorna.^[2] Lamar Fike, en av medlemmarna i "Memphismaffian", Elvis gäng av uppassare och livvakter, berättar:

Elvis hade så mycket skit på gång att det är ganska häpnadsväckande att han hade sinnesnärvaro nog för att göra de där eländiga filmerna. Under våren 1965 gjorde han *Frankie and Johnny* på MGM med Donna Douglas. Hon var Elly May i *The Beverly Hillbillies*. Hon hade varit Miss New Orleans, men det här var en motspelerska som han inte försökte gå ut med. För Donna var en smart tjej. Elvis försökte lära henne om religion och hon kunde ungefär lika mycket som han så de pratade om böcker och om religion. Det var inte

alls som med Deborah Walley under inspelningen av *Spinout*. Jösses! Han förvred skallen på henne, som Linda Blair i *The Exorcist*.^[3]

En annan medlem i "Memphismaffian", Marty Lacker, utvidgar bilden av omständigheterna vid tiden för inspelningen av *Spinout*:

Filmerna under den här tiden var bara en smet. *Paradise, Hawaiian Style* [filmen före *Spinout*, min anm.] var tänkt att vara en uppföljare till *Blue Hawaii*, men i jämförelse pyrdes den bara. Elvis var förargad över den här filmen, för *Blue Hawaii* hade dragit in alla de där miljonerna och ryktet gick i Hollywood att [producenten] Hal Wallis använt vinsten för att finansiera *Becket* med Peter O'Toole och Richard Burton. Under tiden satt Elvis fast i de där usla strand-och-bikini-filmerna.^[4]

Usla eller inte: orsaken till att Elvis hela tiden tvingades göra dessa "strand-och-bikini"-filmer var uppenbarligen att finansierarna i det längsta försökte profitera dels på de ungdomsorienterade "beach party"-filmer som slog igenom i början av 1960-talet, dels på det nöjes- och fritidsinriktade Playboy-ideal som kom till uttryck i bland annat *Viva Las Vegas*. Dock hade det nu gått några år och 1966 hade den nya alternativkulturen börjat slå igenom, samtidigt som marknaden för pop- och rockmusik ändrats radikalt med ett brett genomslag för artister och grupper som Bob Dylan och The Rolling Stones, för att inte tala om The Beatles, som nu var gränslöst stora och kulturellt inflytelserika. Folket och bolagen bakom Elvis-filmerna fortsatte dock att hålla fast vid inkörda formler och mallar, med det yttersta syftet att göra snabba pengar på att ytterligare exploatera Elvis-myten för en bred familjepublik.

Filmens handling

Elvis figur i *Spinout* heter Mike McCoy, sångare i ett rockband samt racerförare. För ovanlighetens skull är alltså Elvis inte soloartist utan en del av ett musikaliskt kollektiv. Att det är han som är ledaren för bandet råder det dock inget tvivel om. Under filmens gång försöker tre olika kvinnor få honom till altaret, dvs. att gifta sig med någon av dem. En av dessa är Les (Deborah Walley), som spelar trummor i Mikes band. En annan är Diana St. Clair (Diane McBain), som forskar på och skriver faktaböcker om "den perfekta amerikanske mannen". Den tredje är överklassflickan Cynthia Foxhugh (Shelley Fabares), vars far, Howard Foxhugh (Carl Betz) vill att Mike ska köra hans nya racerbil i en stor racertävling, men inte tillåter att Cynthia gifter sig med Mike.

Mike blir erbjuden förarkontrakt

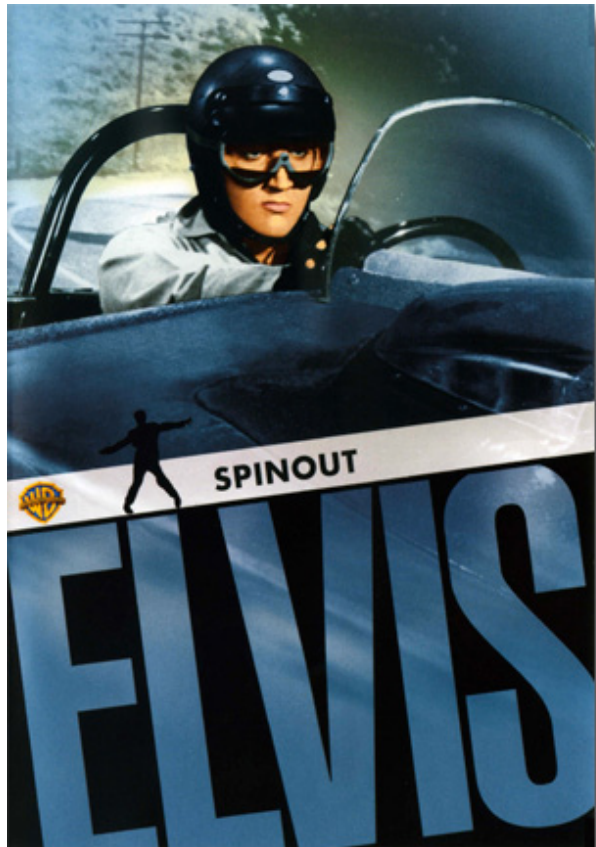
Liksom många andra Elvis-filmer börjar även *Spinout* med att han är i rörelse, genom att färdas med något slags fordon. Det första vi ser är nämligen Elvis/Mike som är ute och kör med sin vita racerbil någonstans på västkusten. Snart dyker det upp en liten röd sportbil som körs av en vacker ung dam. Hon utmanar honom frimodigt på kappkörning, och när hon retfullt kör upp med sin bil bredvid hans ropar hon förtjust: "Mike McCoy!" Han tittar tillbaka på henne, men precis då kommer de, i hög fart, till en smal liten träbro, med plats för bara en bil i taget. Det slutar med att Mike, för att undvika en olycka, tvingas svänga sin bil så att han hamnar vid sidan av bron och kör ner i en sjö. Efter att ha kommit över bron stannar damen, som visar sig heta Cynthia, sin bil och ställer sig vid broräcket för att se hur det gått med Mike, som sitter på sin bil i vattnet, arg som ett bi.

Cynthia: "Hey! You're all wet. I saw you last night at the Crazy Club. You sing great!"

Mike: "You know, you could have got me killed."

Cynthia: "You sure killed *me*. Oh, and what you do with a song! Do you know, it was all I could do to keep from jumping up on the stage."

Mike: "Ah, knock it off, will you?! You just demolished me [pekar på sin bil] and you're there yapping as if

nothing happened.”

Cynthia: ”You’re cute.”

Mike: ”No, you’re cute.”

Cynthia: ”The way you sing, the way you drive, the way you get mad... Mike, I really *go* for you.”

Mike: ”Honey, I’m just about to go for you [han börjar kliva ur bilen med hotfull blick].”

Cynthia, retsamt: ”I can hardly wait.”

Mike kliver ner i vattnet, tar ett par steg, pekar mot henne och säger: ”If you’re not gone in three seconds, I’ll put you over my knee... I’m gonna paddle your bottom until it’s as red as that jalopy [pekar på hennes röda bil].”

Cynthia: ”Oh, but I’m only wearing a...”

Mike: ”That’s good, because you’re gonna feel it, too.”

Mike, som vill ge henne ett kok stryk på bara stjärten som vore hon en liten olydig flicka, tar ännu ett kliv framåt, men faller då ned i ett hål och blir blöt från topp till tå. Cynthia skrattar åt honom och säger: ”So long, Mike, for now!” Hon sätter sig i bilen och far iväg med en rivstart, på samma sätt som Rusty (Ann-Margret) åkte iväg med sin sportbil i början av *Viva Las Vegas*, efter att kommit in på verkstaden, där Elvis råkade hålla till, och be om hjälp med ett missljud i sin motor. I båda fallen tycks kvinnan ha övertaget i spelet mellan könen, men samtidigt har ingen av dem kontroll över sina sportbilar: Rusty måste be om hjälp med sin bil, medan Cynthia inte klarar av att korrigera sin körning för att undvika att Mike kör av vägen. Liksom Rusty inte ville bli kallad ”baby”, gör Cynthia det klart att hon är den nya, självständiga och jämställda kvinnan av 1960-talet, den som själv tar sexuella initiativ om det passar henne.[5] Könskampen kan därmed ta sin början mellan denna Nya Kvinna och Elvis-figuren. Var Elvis/Mike står här behöver vi inte tvivla på: han skulle alltså gärna ha läxat upp Cynthia om han kunde. Hon kommer undan, men i sinom tid ska Mike få sin revansch och därmed sin stolta maskulinitet återupprättad.

Just när Cynthia gett sig av ser Mike, där han står i vattnet, en dam med kikare uppe i ett skogsbryn. Uppenbarligen är det honom hon spanar på. Kvinnan är klart äldre än Cynthia, ungefär som Miss Radford i förhållande till Pam i *Tickle Me*. Efter en stund tar hon ner sin kikare, ler förnöjt och skriver ned något i en liten anteckningsbok, alltmedan Mike förbannad tar sig upp ur vattnet. På kort tid är det därmed två kvinnor som har ”spanat” in honom. Den manliga voyeur-blick som traditionellt varit en signum för Hollywood-film, exempelvis i Alfred Hitchcocks *Fönstret mot gården* (*Rear Window*, 1954), vänds här alltså i sin motsats på ett sätt som förebådar Madonnas rockvideor: här är kvinnan voyeur med en lustfylld blick på mannen.

I nästa scen spelar Mike och hans band på en nattklubb (Crazy Club förmodligen). Filmmakarna försöker skapa en viss känsla av modernitet genom att placera popkonst på väggen bakom bandet på scenen. Annars är det sig likt från tidigare Elvis-filmer: när han sjunger inför sittande publik så svänger de alla på på kroppen och klappar takten, som om de egentligen inte kan sitta still till följd av den svängiga musiken. Alla är med andra ord lite skönt ”crazy”. Det är också en massivt vit publik – bara när Mike sjungande rör sig ute bland borden i lokalen ser vi ett afro-amerikanskt par. De har dock ingen annan funktion i filmen utöver detta, men de är placerade snett bakom Mike så att vi inte ska undgå att se dem. Det är lätt att tolka detta som att de är med som ett raspolitiskt alibi, för att det inte ska vara 100 procent vita i filmen. Nu blir det, vid en generös beräkning, ”bara” 99,8 procent vita, eftersom ytterligare en afro-amerikan kan skymtas i bakgrunden i slutet av filmen, på racerbanan. Och detta alltså år 1966, mitt under medborgarrättsrörelsens tid.[6]

När Mike står på scenen och sjunger ser han återigen damen med kikaren i publiken. Också nu sitter hon och spanar in honom med kikare, med ett spefullt leende över sina läppar. Mike berättar för publiken att detta är bandets sista kväll i Santa Barbara, varvid ett flertal damer vid olika bord blinkar förtroligt till honom: det är uppenbart att han har haft mer än en kvinna under sin tid där. Detta är också ett tema, en Playboy-dröm, som går igen senare i filmen, och i flera Elvis-filmer under större delen av 1960-talet, nämligen överflödet av vackra, frigjorda och villiga kvinnor, som framför allt Elvis-figuren men även andra män bara har att vältra sig i.[7]

Bandets kvinnliga trummis, Les, har Beatles-frisyr och en i övrigt androgyn framtoning. De andra två männen i bandet vid sidan av Mike spelar gitarr respektive bas. De ser dock helt konventionella ut. Till Les’ föregelse har bandmedlemmarna, liksom andra män i filmen, svårt att se henne som något annat än en kille, och de envisas alla med att kalla henne ”fella”, ”pal”, ”guy” och ”buddy”. Les får upprepade gånger skrika: ”I’m not a fella. I’m a girl!”. I skildringen av Les återfinns därmed samma dubbelmoral som drabbar Rusty (i *Viva Las Vegas*) och Cynthia, som prejade ner Mike i sjön: de ska framstå som moderna och fria men får hela tiden sin femininitet och förmåga att tänka och agera rationellt bedömd och ifrågasatt av män. I Les’ fall tycks det som att hon får skylla sig själv om hon nu väljer att inte se ut på ett konventionellt kvinnligt sätt, utan börjar spela bort korten i spelet och kampen mellan könen. Man kan förstås också se det som en känga till The Beatles och andra mer moderna rockstjärnor i tiden som, till skillnad från Elvis, utmanade könskonventionerna och satte sin maskulinitet på spel. I *Spinout* har Elvis sitt svarta tjocka hår sedvanligt uppåtkammat och stramt liggande, inte fritt hängande som beatlarna, för att inte tala om hår- och skäggkulturen i den framväxande hippiekulturen, där allt skulle vara så ”naturligt”, fritt och otvunget

som möjligt.[8]

Efter spelningen packar resten av bandet ihop instrumenten, medan Mike går direkt ner till garaget bakom scenen, där hans racerbil finns. På vägen dit stöter han först på en kvinna som ger honom en kyss (dvs. bekräftar hans maskulina dragningskraft), därpå en medelålders, distingerad man, en riking vid namn Howard Foxhugh. "Of Foxhugh Motors?", undrar Mike.

Foxhugh: "That's right."

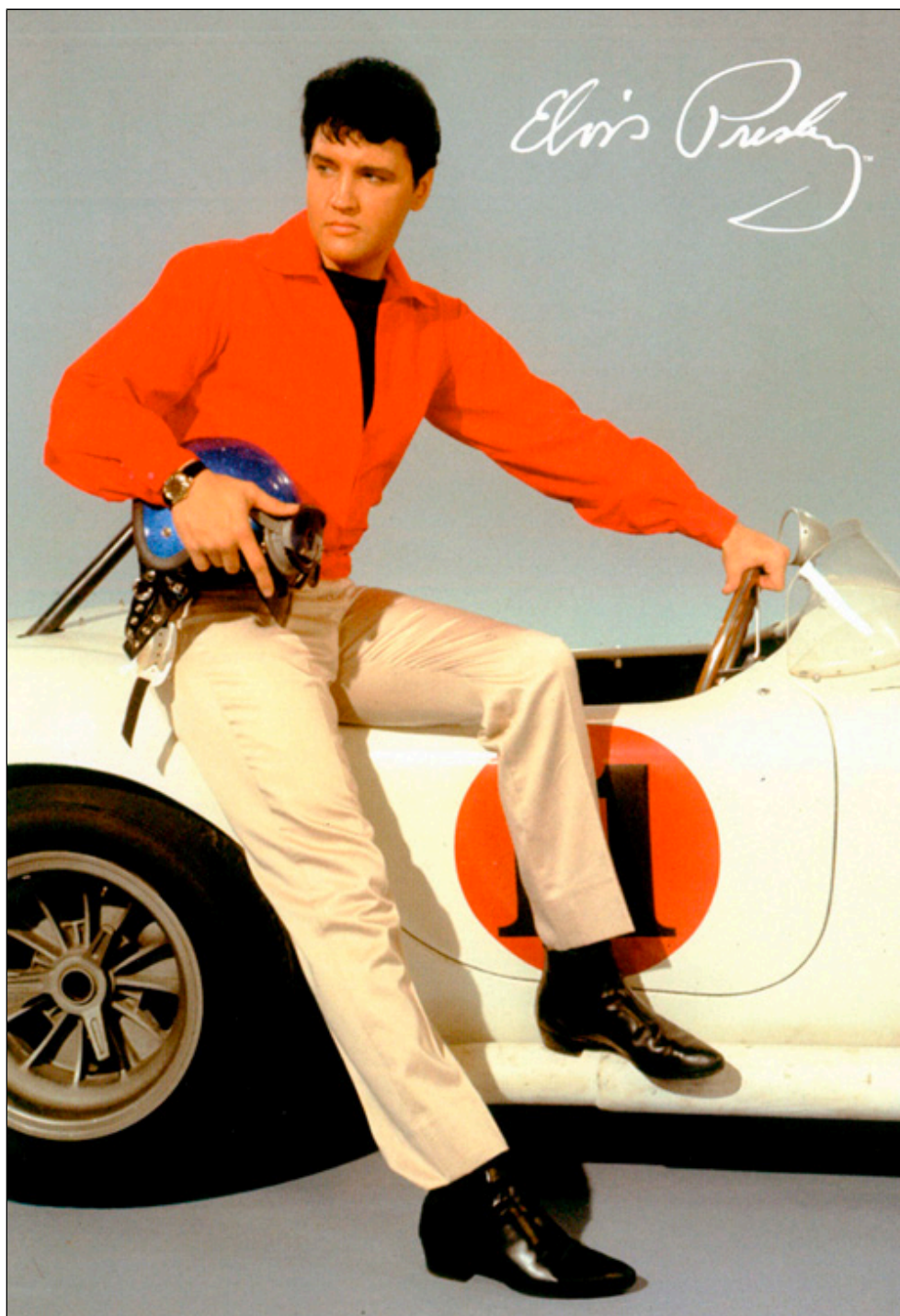
Mike: "You put out great cars. That Foxhugh Whiplash of yours, that was a good car."

Foxhugh: "Thank you."

Mike: "I raced against it once."

Foxhugh: "I know, I saw you in that race. You were pretty good..."

Mike: "Thank you. I'll be seeing you."

Elvis – King of the Racetrack

Mike går ut till bilen i garaget, men Foxhugh följer efter honom. I garaget står en stor, fin äldre bil, och bakom den,

på ett släp, Mikes racerbil. Mike går fram till den äldre bilen och tar fram en arbetsoverall, eftersom han måste reparera sin racingbil.

Foxhugh, om den äldre bilen: "Model Duesenberg '29, right?"

Mike: "Yep."

Foxhugh: "When I was a kid, this was one of the most powerful cars around."

Mike: "It still is."

Båda samtidigt: "They sure don't make them like that anymore."

Här har vi alltså att göra med två bilkännare, vilket understryker deras manlighet, samtidigt som Duesenberg-bilen blir ett nostalgiskt tecken på Mikes/Elvis förankring i en tradition, ett amerikanskt samhälle av tidigare snitt (före rasblandningens tid). Detta såg vi också i *Kid Galahad*, där Elvis-figuren förutom att göra sig en karriär via framgångsrik boxning envisas med att rusta upp och köra med en gammal T-Ford. Mike går bort till sportbilen, Foxhugh följer efter.

Foxhugh: "A Cobra 427. Is that what you race in?"

Mike: "I did until this morning. Some squirrel ran me off the road..."

Foxhugh, allvarligt: "Mr McCoy, my secretary tells me you turned down my offer."

Mike: "Your offer?"

Foxhugh: "\$2,500. That's a lot of money just to sing one song."

Vad Foxhugh syftar på är hans bud på \$2,500 till Mike för att komma och spela för hans dotter på hennes födelsedag. Just det – detta är Cynthias pappa, vilket Mike ännu inte vet om.

Mike: "So *you're* the kook."

Foxhugh: "I *am* the kook."

Foxhugh undrar varför Mike inte tackat ja, men Mike menar han trodde det bara var ett skämt – att betala så mycket pengar bara för att någon ska komma och sjunga för en liten flicka, som han tror det handlar om. Foxhugh höjer då budet till \$3000, men Mike avböjer ändå. Dock har nu resten av Mikes band kommit ner till garaget efter att ha plockat instrumenten från scenen, och de blir överförtjusta då de får höra det generösa erbjudandet från Foxhugh. De vill gärna tacka ja. Mike vägrar dock, eftersom han har lovat att vara i Los Angeles det datum flickan fyller år. Foxhugh menar att han kan ordna det, men Mike insisterar på att hålla sitt redan ingångna avtal, vilket förstås understryker hans utpräglade lojalitet, plikt-känsla och sinne för rent spel. Foxhugh å sin sida menar att han måste hålla löftet han gett till sin dotter, att få Mike att sjunga för henne. Den rättfärdige Mike framhåller att det är han själv och ingen annan som bestämmer vilka tjejer han ska sjunga för. Han ger Foxhugh deras turnéplan för de kommande sex veckorna, samt även en fribiljett till någon av deras konserter, så att dottern kan komma och se Mike och bandet när det passar om hon vill det, gratis dessutom.

Detta är upptakten till filmens klasskonflikt, eftersom Foxhugh nu kommer att göra allt som står i hans makt för att få Mike dit han vill, som sångare och framför allt som racerförare.

Ut på camping

Bandet packar sina instrument i och på bilarna och åker iväg. När de kör genom garaget står återigen damen med kikaren och ser efter Mike, med anteckningsblocket i handen. Åkande på vägen förklarar Mike för de andra varför de inte kunde tacka ja till Foxhughs erbjudande, vilket till slut steg till \$5,000: det skulle innebära att de får publicitet, att de – underförstått likt den riktige Elvis på 1950-talet i en självvironisk blinkning – får uppträda på Ed Sullivan Show, att de blir stora stjärnor och – måste gifta sig. Och vem vill väl det, undrar Mike. En konstig logik, kan tyckas, men i överensstämmelse med filmens bärande tema, att flera kvinnor vill gifta sig med Mike mot hans vilja. Mike: "Not me. I'd rather stay single, do the things I like to do – race, singing..." Detta måste ha låtit som ljuv musik för många män i filmsalongerna som vid detta lag var fullt vuxna Elvis-anhängare, eller som i strid med Playboy-idealet "fastnat" i ekorrhjulet med familj och ett tråkigt arbete.

På sin färd bort från Santa Barbara slår de läger i ett skogsparti: trots att Mike är en populär sångare, samt en framgångsrik racerförare eftersökt av bilfabrikanter, har de av någon anledning inte råd att ta in på hotell, utan sover i medhavda tält. Med cineastisk realism eller ens trovärdighet som måttstock är detta förstås helt idiotiskt, men torde vara betingat av att så snabbt och billigt som möjligt få ihop en historia full av förvecklingar i spännande miljöer (så spännande är det dock inte med tanke på att det lilla skogspartiet så tydligt är uppbyggd i en studio).

De är alla hungriga och Les tar hand om matlagningen medan männen tar fram bord och ordnar med dukningen. Att Les sköter om grillen med kött understryker hennes halvmaskulina karaktär, eftersom det av tradition är mannens funktion att sköta utegrillen; även det, liksom racerbilar, en maskulinitetsmarkör. Att männen dukar och

gör i ordning framhäver samtidigt att de är moderna män, som gärna kan hjälpa till i hushållet om det behövs. Med tanke på att denna och många andra Elvis-filmers könspolitiska projekt är att återföra män och kvinnor i traditionella fällor kan man även se det som en från filmskaparnas sida medvetet komisk upp-och-ned-vändning av könsrollerna. Filmen slutar nämligen med att Les byter skepnad och blir den vackraste och mest feminina kvinnan på balen.

Medan de ordnar med middagen ser Mike återigen kvinnan med kikaren, uppe i skogskanten. Han går upp till henne. Det visar sig att hon heter Diana St. Clair. Mike: "Well, you're the most gorgeous spy I've ever seen." Han vet att Diana var namnet på jaktens gudinna (här är hon förstås en modern Diana som jagar män) och ska till att kyssa henne, när kikaren kommer i vägen. Diana undrar om Mike läst någon av hennes böcker, *10 Ways To Trap A Bachelor*, som enligt henne var en bestseller under två år, samt *The Mating Habits of the Single Male*. Detta är ett tydligt försök från filmmakarnas sida att exploatera tidens uppdykande feministiska och eljest vetenskapliga könsrollsstudier. Mike menar att han nog missat dem. Det visar sig att Diana spejar på Mike för att få material till sitt nya bokprojekt, *The Perfect American Male*.

Diana: "I've already done chapters on the doctor, the lawyer, the athlete, the businessman, the white-collar worker, the factory worker..."

Mike, självvironiskt: "And now you're scraping at bottom of the barrel..."

Mike tar med Diana ner till de andra i lägret, som sitter runt en öppen eld – inga urbana och dekadenta knarkmiljöer här, inte. De två andra männen i bandet känner direkt igen titlarna på Dianas böcker, och försöker imponera på henne, men Mike, storhannen i gruppen, klargör att detta, Diana, är hans egendom, varpå de andra drar sig undan. Les å sin sida blir svartsjuk på Diana, eftersom hon själv är förälskad i Mike, som dock inte tar någon notis om henne som kvinna eftersom hon med sin androgyna framtoning är mer lik en kille. Les vill dock alltså mer än något annat bli bekräftad som en kvinna, och framför allt av Mike. Hon vägrar dock (än så länge) att ge upp sin rätt att klä sig och se ut som hon vill. Och för det får hon alltså, inom berättelsens ramar, betala ett pris.

Mike undrar varför Diana valt att studera just honom för sin nya bok. Diana: "I'm looking for the Perfect American Male. One thing that makes him perfect is that he's different. He's *not* like everyone else. You're different..." De ska precis till att kyssa varandra då Les demonstrativt börjar slå på sin trumma. Killarna fyller då på med sina gitarrer och snart framför Elvis/Mike en sång för Diana. Efter att ha sjungit klart frågar han Diana: "When you find this mister perfect, does he get some kind of award?" Diana: "Oh, yes – he gets *me*." Mike: "Ah, that's nice. That's real nice." De kysser varandra.

Mike flyttar in bredvid Foxhughs

Hemma hos Foxhughs berättar pappa Howard för Cynthia att Mike tackade nej till hans erbjudande. Mikes manligt tjurskalliga stolthet tycks dock ha imponerat på honom:

Foxhugh: "He's a real guy. Turned me down flat."

Cynthia: "Who turned you down?"

Foxhugh: "Your Mike McCoy. I offered him \$5000."

Cynthia: "I knew you'd like him."

Foxhugh: "He drives a Duesenburg, he races a Cobra, and he told me to go to hell. He's quite a boy."

Cynthia: "Yes, I know..."

Foxhugh: "I mean, he knows how to handle a car. I've seen him do it. And that big road race coming up..."

Cynthia: "The Fox Five! You want Mike to drive it for you!"

Foxhugh: "He's pretty well-known, isn't he..."

Cynthia: "Oh, just one of the best singers in the country. No wonder they call you Foxy Foxhugh."

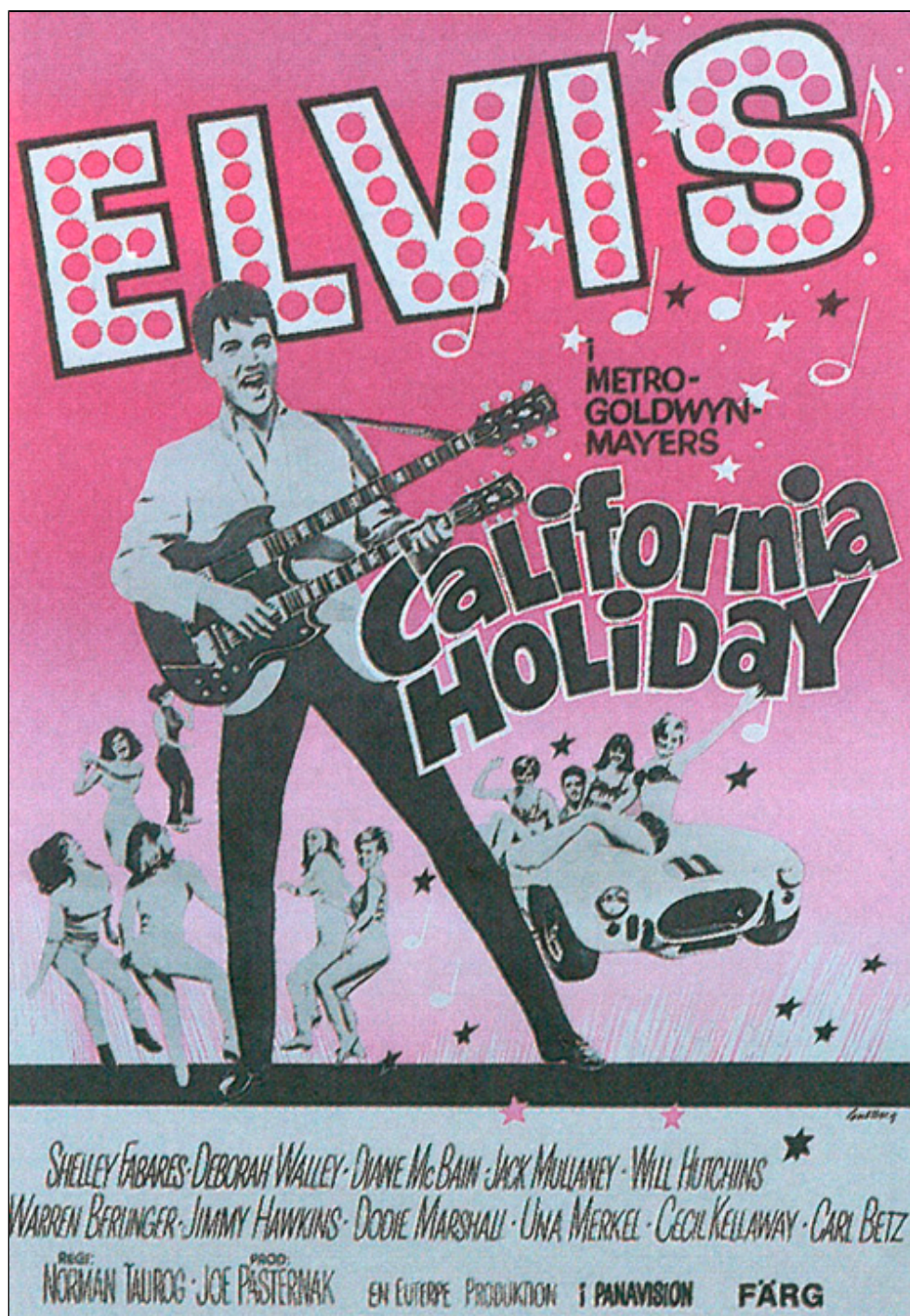
Foxhugh: "Now, that's not a bit kind. After all, I'm doing him a big favour. Think of the publicity he'll get. A big boost for his career. I can see it now: 'Famous singer wins big race'."

Cynthia: "You mean, 'Famous singer wins big race in new Fox Five car'."

Som medhjälpare har Foxhugh en ung man vid namn Philip, som är klädd i korrekt kostym, samt är servil, pedantisk, hispig och snar till att svimma av både problem och champagnebubblor. Philip är med andra ord Mikes raka motsats. Philip är emellertid kär i chefens dotter, vackra Cynthia, vars far också tycker Philip vore att bra parti för henne.

Åter till grundkonflikten: pappa Foxhugh vill alltså få Mike att först sjunga för Cynthia, hon önskade ju honom i födelsedagspresent, sedan att han ska köra för honom. Foxhugh ser till att deras kommande spelningar kring det aktuella datumet blir inställda, och dikterar, via ett brev, att de ska infinna sig på Cynthias födelsedag. I brevet finns en check på \$5000. Besvikelsen breder ut sig i bandet och Mike beslutar att det är lika bra att de åker dit och sjunger den enda sången för henne. De ser sig besegrade, av rädsla för att Foxhugh ska ställa in hela deras turné. Till slut

säger Mike: "I'd like to see what she looks like." Samtidigt vill han klargöra för Foxhugh vem det är denne har att göra med, vem det är han försöker manipulera och påtvinga sin vilja. De ska alltså åka tillbaka Santa Barbara. Diana dyker upp och vill följa med.

Den svenska filmaffischen avslöjar filmens svenska titel.

Mike: "How's the book going?"

Diana: "Finished. I sent it in yesterday. Which reminds me, shall we set a date?"

Mike: "A date for what?"

Diana: "My publisher has to send out announcements."

Mike: "Your publisher?"

Diana: "He's always wanted a big church wedding. Besides, he thinks it will help sell my new book."

Mike: "Now, what are you talking about?"

Diana: "Mike! You've forgotten!"

Mike: "Forgotten what?"

Diana: "Didn't I tell you? You're the perfect man."

Mike: "You don't know me very well ..."

Diana: "Remember what I said I'd do when I found my perfect man?"

Mike: "Yeah... You said he gets you."

Diana: "That's right. And as soon as I domesticate you, get you housebroken, you'll be the best husband a girl ever had."

Mike: "Husband??"

Les, kommer fram till dem: "Over my dead body..."

Mike säger hej då till Diana och tar de andra med sig för att ge sig av, varpå Diana säger, med ett självsäkert leende: "Mike, I'm going to marry you." Detta får de andra i bandet att ännu mer förfärad dra i Mike för att snabbt få honom därifrån.

Bandet anländer till Foxhughs, redo att spela för Cynthia.

Foxhugh: "Look, Mike, I'm sorry I had to use such high-pressure methods to get you here but believe me, you won't regret it."

Mike: "You're gonna change my whole life, huh?"

Foxhugh: "Maybe ...I saw you win at Sebring last year, with a car that shouldn't even have been entered."

Mike: "Sebring? What you got on your mind?"

Foxhugh: "I'm bringing out a new racing car: the Fox Five. How'd you like to drive it?"

Mike: "Look, mister. I'm here to do a song, and that's all. As soon as I'm finished, I'm out of here [Cynthia kommer]. If I'm lucky, it's the last I'll ever see of you."

Mike ser nu Cynthia, och förstår vem hon är, dvs. inte någon liten flicka utan den han kappkörde med (i filmens inledning). Cynthia sätter sig på en stol framför bandet, i salongen, och säger: "Mike, sing something sweet." Vilket han gör och liksom faller ner och tillber henne. Han sjunger om att "Falling in love with you". Så snart sången är över bryter han dock förtrollningen och säger åt bandet att packa ihop sakerna så att de kan dra därifrån. Innan de åker skäller Mike ut Cynthia och beskyller henne för att vara en rikemansflicka som tror hon kan få allt, inklusive honom, bara för att pappa betalar. Han menar att hon är "pathetic". Cynthia blir ledsen, varpå Mike försöker ursäka sig. Hon erkänner dock att hon *är* patetisk, bortskämd, självisk och mycket annat dåligt.

Mike: "Just a little, maybe."

Cynthia: "No, a lot."

Cynthia menar också att hon är ful, vilket han givetvis intygar att hon inte är. Hon menar vidare att hon är "miserably" och "very lonely. When I saw you, I just wanted you so badly. Why did I have to ruin it", snyftar hon: "I'm just awful." De kysser varandra. På ljudbandet hör vi kyrkklockor och orkester stämma upp i Mendelssohns berömda bröllopsmarsch. Kyssen håller på att knocka Mike, han finner den underbar, men han vill ändå därifrån innan han fastnar för gott. Då kommer pappa Foxhugh och säger: "Mike, be at the track at 6:00. Give you a change to test-drive the car. I guarantee you've never seen anything like it. I designed it myself. And I'm proud of it. You're the man to drive it." Mike, arg, och less på att bli kommenderad hela tiden, svarar honom på väg ut ur huset: "Forget it! Forget me! Forget everything!" När han kommer ut står den mansjagande Diana åter där och fångar upp honom.

Diana: "Sweetheart, my publisher wants a list of your relatives [Mike gör ett försök att dra]. Now, don't be upset. He's agreed to a small wedding, but he insists on a large reception."

Mike: "Look, I'm not marrying you. I'm not marrying her [dvs. Cynthia]. I'm not marrying anybody. I'm staying single. Single! Single! Single!"

Mike avlägsnar sig, medan Diana står kvar och ser efter honom med sitt sedvanliga, segervissa leende. Mike och bandet åker sin väg.

Cynthia säger till pappan att de måste finna på någonting för att få Mike tillbaka. Pappan är med på det, han vill ju att Mike ska köra för honom, men han klagör för Cynthia att Mike inte är vad han tänkt sig som svärson. Detta påminner om hotellägaren i *Kid Galahad*, som vill vara manager för Walter/Elvis som boxare, men länge insisterar på att Walter inte är god nog för hans syster, tillika delägare till hotellet och dess träningsanläggning.

Foxhugh: "Wait a minute, Cynthia, you're not serious about Mike. I mean, I want him to drive the Fox Five for me, but he's not my idea of a son-in-law."

Cynthia: "Now, daddy, stop acting like a father. I want him back for *you*, because of the Fox Five..."

Foxhugh: "Boy, if he drives it the way he drove at Sebring..."

Cynthia: "Oh, yes. Can't you just see the headlines, now: 'Singer speeds to victory in fabulous Fox Five race car'."

Cynthia föreslår, som det barn av sin far hon ändå är, att de ska hitta på något knep för att hålla Mike kvar i Santa Barbara länge nog så att de kan övertala honom – att köra pappans nya racerbil, givetvis, ingenting annat... Pappa Foxhugh är dock rädd att de redan gått för långt i sina försök att styra Mike.

Då kommer Cynthia upp med idén att kontakta polisen, så att de kan avhysa Mike och bandet från sin camping. Pappan ringer polisen, men den som sänds dit visar sig vara en hygglig och informell konstapel. Ärlige Mike, som

respekterar privat egendom, säger direkt och utan omsvep: "Look, officer, if we're on privat property..." Poliskonstapeln: "Ah, just call me Tracy. Tracy Richards. Pleased to meet you, fellas." Poliskonstapel Tracy upptäcker snabbt all den goda gourmetmat Les har gjort; de sitter till bords när han kommer. Även han kallar dock Les för "fella", och hon blir återigen arg och påpekar att hon är en tjej. Hon är också den i bandet som intar den tuffaste attityden gentemot poliskonstapel Tracy, och kallar honom både "flatfoot" och "copper". Mike/Elvis däremot säger hela tiden "officer", respektfullt och korrekt. Tracy framför sitt ärende och menar att de måste lämna staden. Dock undrar nu Mike varför de måste göra det. Tracy säger att de mottagit klagomål från en mäktig person. Mike frågar om det är Foxhugh, och poliskonstapel Tracy medger tigande att det är riktigt. Mike undrar om Foxhugh verkligen kan göra så mot dem.

Överste Parker, Elvis Presley och Larry Geller, Elvis frisör.

Tracy: "You don't live her. You don't work here. He's a big shot. I'm sorry."

Mike: "That's all right. No hard feelings. Can we leave in the morning?"

Tracy: "Sure! Who's he think he is, kicking people out of town in the middle of the night, eh?"

Mike, räcker fram handen: "Thanks, Tracy."

Tracy: "Ah, all right."

Tracy säger farväl, men undrar om inte han och Les kan träffas någon gång och tillaga ett läckert recept tillsammans: han har nämligen gourmetmat som intresse han också. Detta får Les att ändra attityd:

Les: "You are? No kidding! Nice to have met you, officer Tracy."

Gitartisten: "You know, he's not a bad guy."

Basisten: "Is he really a copper?"

Les: "Sure, that's the new breed."

Tracy är alltså den nya tidens schyssta kompispolis. Det vore annars otänkbart att skildra en (äkta) polis på ett negativt sätt i en Elvis-film, med tanke på filmernas kommersiellt familjevänliga strategi och Elvis publikbas i den amerikanska södern.

Mike vill inte lämna lägret, och menar att de inte ska låta mäktiga herrar som Foxhugh köra med dem. Han kommer upp med idén att de ska flytta in på Foxhughs granngård i stället. Bandet åker dit, och där bor det ett förmöget gammalt par, Mr and Mrs Ranley. De har egen butler (betjänt), samt pool i trädgården på baksidan av huset, där de nu äter frukost. Mike förklarar för butlern att han har en överraskning åt dem, och butlern visar honom vägen i huset. Det framkommer att det gamla paret varit gifta i 37 år. Vid det här laget äter de utan tala med varandra. Mike menar därför att det är dags att de upptäcker varandra på nytt, att de börjar minns hur de såg på varandra då de var unga och nyförälskade. Mike föreslår att de ska åka ut på en ny smekmånad, och de får låna hans gamla fina Duesenberg-bil. Då hon får se den säger Mrs Ranley förtjust: "A 1929 Duesenberg! Just like the one papa gave us for our first honeymoon [ser på sin man]." Mr Ranley: "The sure don't make them like that anymore!" De åker, och Mike & Co ska ta hand om deras hus medan de är borta. Mike och bandet är nu alltså Foxhughs grannar för en tid.

Foxhugh, med en guldfärgad modell av Fox Five i sina händer, dikterar för Philip: "The Santa Fe road race will cover 250 miles of very dangerous driving. But my confidence in the Fox Five is such that I am offering \$50,000 to the winner of the race, and \$10,000 to any car that manages to finish ahead of the Fox Five." Philip protesterar mot de höga summorna, men Foxhugh menar att det är han som är miljonären och således bestämmer över pengarna, inte Philip.

Foxhugh: "Besides, With McCoy driving, the publicity we get will be worth it."

Philip: "But you don't *have* Mr McCoy."

Cynthia, som just kommit in i rummet, menar att de har de visst, det. Hon tar med sig pappan och Philip till fönstret [vinduet], så att de kan se över på granngården, där det är fullt party med massor av ungdomar – swinging youngsters – vid poolen; ungdomar som dansar, flirtar och kastar badboll. Mike och hans band spelar och sjunger om att alla ska vara välkomna till hans "little beach schack", och Mike är hela tiden omgiven av en mängd lättklädda damer. Vi är alltså åter med Elvis i Playboy-paradiset.

Foxhugh blir förtjust över att ha dem så nära in på sig, och Cynthia går för att klä om och ansluta sig till dem. Nere vid partyt leder en sjungande Mike/Elvis in damerna i ett litet tält på vilket det står "BEACH SCHACK". Foxhugh och Philip kommer, och speciellt Philip utgör med sin tillknäppta och företagsanpassade stil en kontrast till Mike, som är ledigt klädd, i snygga färger, och inte i tråkig grå kostym som Philip.

Foxhugh försöker hota med att de befinner sig på "private property", på vilket Mike svarar med rätten på sin sida: "You're trespassing this time. I live here." Foxhugh anar att det ligger räv- och rackarspel bakom det hela. Mike tillkallar då butlern, som går omkring med silverfat och serverar gästerna, så att denne kan förklara för Foxhugh hur det ligger till, dvs. att Ranleys åkt iväg på en liten ferie, för att återuppväcka lusten till varandra, något butlern dock uttrycker i fina och subtila ordalag. Medan paret Ranley är borta ska "Mr McCoy and party reside at Ranley Manor". Foxhugh menar att han gillar hamburgaren han får och säger vidare: "And I like a man who can make up his mind", syftande på Mike som står bredvid, och som hela tiden talar informellt till Foxhugh, som till en kompis. Philip däremot tilltalar alltid underdånigt sin chef Foxhugh som "sir".

Foxhugh går, och Philip får skrikande en varm hamburgare i handen av Les, när han ber om en. Cynthia kommer, i bikini. Hon säger att hon brukar få som hon vill, och att hon vill ha honom, Mike: "I'm gong to marry you." De kysser varandra, trots att Les dyker upp och försöker avbryta genom att slå på cymbal och ropa att maten är klar. När de kysser varandra hör Mike åter sin inre varningssignal, i form av bröllopsmarschen. Cynthia går, Mike vänder sig om, och där står Diana, som säger: "I can do better than that." De kysser varandra. Åter hör Mike, och vi, bröllopsmarschen. Diana: "She's not going to get you, Mike. I am."

Bandmedlemmarna ser Mike kyssa damerna, och anar trubbel, ett hot mot bandets existens, om Mike skulle få för sig att gifta sig.

Gitarristen: "Now, what takes a guy's mind off girls?"

Basisten: "A new racing car."

De har nu alltså kommit på ett knep att locka Mike bort från brudarna, som likt Calypso och andra njutningsfulla varelser hotar vår Odysseus, dvs. Mike. Les ringer till Foxhugh och ber honom ta med sig Fox Five och komma till racerbanan ("Speedway") om en timme, så ska de ha med sig Mike. "Thanks, fella", säger en skrattande Foxhugh till Les' förargelse: "I'm not a fella! I'm a girl!", skriker hon upprörd och slänger på telefonluren, varpå hon sparkar omkull trumsetet, samtidigt som hon skrämmd håller för öronen, vilket knappast Keith Moon skulle ha gjort. Ute vid racingbanan kommer bandet dragande på Mikes Cobra.

Gitarristen: "It's a good idea, huh, Mike, coming out here to work on the car?"

Mike: "No. Why do I have to leave a bunch of gorgeous girls to come here on this dirt track?"

Basisten: "We figured it'd take your mind off your problems."

Mike: "Problems? Who got problems? Well, since I'm out here, I might as well check the new fuel pump."

De öppnar motorhuven, och Mike märker att något inte står rätt till. Bilen startar dock, och han sätter sig för att provköra. Vi ser honom köra runt banan. Bilen tycks inte gå riktigt som den ska, den tycks manipulerad. Då släpper bandmedlemmarna ut Foxhugh med sin Fox Five på banan; de har hållit honom gömd i väntan på rätt tillfälle. Foxhugh kör lätt om Mike i dennes vita Cobra. Foxhugh till och med varvar Mike. Tillbaka i depån säger Mike till Foxhugh: "Boy, that car is something else." Resten av bandet instämmer mer än gärna. Mike får provsitta Fox Five-bilen.

Foxhugh: "Would you like to drive her?"

Mike: "Sure! [Ser på Foxhugh] What are you after now?"

Foxhugh: "Who, me?"

Mike: "Ah, you sure pulled a fast one to get me to stay here."

Foxhugh, skrattar: "Okay, then I'm pulling a fast one now. There's a big road race coming up."

Mike: "Is it the car's first time out?"

Foxhugh, nickar ett ja: "And I wan't you there, right where you are now" [dvs, i sittbrunnen till den guldfärgade Fox Five].

Mike gör sig klar att kliva upp ur bilen.

Foxhugh: "Look, Mike I'm gonna level with you. This car can do it. It can take it all."

Mike: "Then you don't need me."

Foxhugh: "Oh, you're an insurance policy... Imagination built this car. It needs imagination to drive it. That's why I want you."

Mike: "Mister, if she feels as good as she looks, you've got a deal."

Mike pratar här om och värdesätter bilen som en kvinna, i termer av de känslor [følelser] han får för henne ("feels") och om hennes vackra utseende ("looks"), alltså känslor kopplat till utseende – inte om bilens rent tekniska prestanda och funktioner. Mike får därmed möjligheten att överta en "she", bilen, som han kan ha kontroll över, till skillnad från de mer svårkontrollerade kvinnor som försöker få kontroll över honom genom giftermål. Detta är motiv som känns igen både från *Viva Las Vegas* och *Tickle Me*.

Mike drar ner skyddsglasögonen och provkör Fox Five-bilen, till övriga bandmedlemmars stora glädje. De skriker i kör: "Yeah, we did it!"

Gitarristen, till Foxhugh: "Sure knows how to handle that car!"

Les: "Best race driver on any track!"

Foxhugh: "Looks like your plan worked."

Les: "Yeah."

Foxhugh, till Les: "You seem pretty anxious to have Mike drive for me."

Les: "Oh, yeah. Well, the prize money's good."

Gitarristen: "You see, Mr. Foxhugh, if we keep him busy driving, he won't have any time for your kid [får en spark på benet av Les]."

Basisten menar att det kan sluta med att Mike och Cynthia gifter sig med varandra, och att det för Mike är ett fördelaktigt parti, eftersom hon är dotter till en miljonär. Det går däremot upp för Foxhugh att Mike kan ha något i kikaren om han beslutar sig för att köra Fox Five-bilen, nämligen att han, Foxhugh, ska bli beroende av Mike som förare, så att Mike kan komma åt hans dotter. Mike kommer nöjd tillbaka efter provturen.

Mike: "Mister, you got yourself a deal."

Foxhugh: "I'm glad you like the car. I'm gonna give you the chance to drive it, but you got to promise me one thing."

Mike: "Well, let's have it."

Foxhugh: "Don't encourage Cynthia."

Mike: "Cynthia? What's she got to do with it?"

Foxhugh: "Well, I didn't mind you singing for her. That was here birthday present, but...now she's talking about marriage and that, of course, is out of the question."

Mike: "Are you trying to say that I'm good enough to drive your car, but I'm not good enough to marry your daughter?"

Foxhugh: "Oh, no, Mike – don't put it that way."

Mike: "Okay, I'll put it this way. If I wanna marry Cynthia and she wants to marry me, we'll get married. As for your car, you can drive it yourself."

Foxhugh hoppar ner i Fox Five-bilens sittbrunn.

Mike: "And one other thing."

Foxhugh: "What?"

Mike: "You're not gonna win that race."

Foxhugh drar iväg i sin bil. Bandmedlemmarna kommer besvikna fram till Mike, som säger: "That man's got to be taught a lesson."

Hemma tillkallar Foxhugh dottern Cynthia och bjuder henne och Philip på champagne, för att, tycks det, fira det kommande bröllopet. Allt är dock bara ett skämt från Foxhughs sida. Vad han egentligen firar är beslutet att *inte* gifta bort Cynthia med Mike och att själv köra sin Fox Five-bil i den kommande tävlingen. Han menar också att Philip är mycket bättre för Cynthia än vad Mike är. Cynthia vidhåller dock att hon har för avsikt att gifta sig med Mike.

Mike och de andra två manliga bandmedlemmarna mekar med Cobran, medan Les ordnar med middagen. Hon gör bland annat en tårta på vilket hon skriver "I Love You Mike". Just då dyker konstapel Tracy upp. Han kommer in till henne i köket och klappar henne barskt i baken, dvs. behandlar henne som en kvinna, om än på ett tämligen sexistiskt sätt. Tracy menar skämtsamt att han bara ville kolla om hon gömde en pistol där bak. Han provsmakar och berömmar hennes mat, samt bjuder henne på självlagad middag hemma hos sig. Då Mike och de andra två mekat klart med Cobran, är de trötta men nöjda, och menar det var värt slitet. Mike: "We're gonna give old Foxhugh a run for his money. I think she's just about ready", samtidigt som han kärleksfullt klappar bilen på motorhuven. Här sker det alltså en direkt koppling mellan Tracy som klappar kvinnan Les i baken, och Mike som kärleksfullt och med utpräglad omvårdnadsinstinkt klappar sin "tjej" ("she"), dvs. racerbilen.

De två andra säger att de är redo för Les' mat, efter det långa arbetspasset med Cobra-bilen. Men det visar sig att hon har dragit på middag med "en vän", dvs. Tracy. Vem dyker då upp i huset om inte Diana, med en drink redo åt Mike. Hon tar in honom på ett avskilt rum, gör ordning kuddarna i soffan åt honom, gör det bekvämt för honom och masserar honom, som vore hon den ideala hemmafrun när mannen kommer hem från jobbet. Mike och Diana kysser varandra i soffan. De två andra killarna i bandet/bilteamet, gitarristen och basisten, blir åter förfärade: Basisten: "If he gets married, it's goodbye combo. Goodbye, dolce vita!" Eftersom de inte kan använda knepet med sportbilen en gång till för att locka Mike bort från de giftaslystna kvinnorna, kommer de istället på att de ska ge honom "lots and lots of girls".

I nästa scen är vi åter på party i Ranleys hus. Bandet spelar och Mike sjunger. Massor av unga damer finns runt omkring honom. Han sjunger filmens titellåt "Spinout" (text & musik av Wayne/Weisman/Fuller), vilken handlar om läckra bilar tilltalade som förföriskt lockande kvinnor, och mäns kärlek till dessa skapelser, men också om nödvändigheten av att behålla kontrollen över bilen/henne när den/hon försöker triskas genom att själv överta kontrollen:

When her motor's warm, and she's purrin' sweet
Buddy let me warn ya', you're on a one-way street
She'll crowd ya' close, spin your wheels
Then you're gonna know how it feels
To spinout.. spinout

Better watch those curves, never let her steer
If she can shake your nerves..boy
She can strip your gears
She'll get your heart, goin' fast
Then she'll let you run out of gas
So spinout... spinout

The road to love is full of danger signs
Too many guys were lost
Who crossed those double lines

Doncha know she's out to prove, she can really score

Never saw parts move, boy
Like that before
To flag you down, that's her goal
Scoot before you lose control
And spinout... spinout!!

Alla tjejer i Santa Barbara är bjudna på partyt, utom Cynthia, som inte heller får gå för sin far, Foxhugh, som hör musiken från partyt på granngården: "Listen to that. The night before a race, and his throwing a big party." Foxhugh går och lägger sig för att vara utvilad till racet dagen därpå. Philip erbjuder sig då att ta med Cynthia till festen, för att visa att han är en man som ställer upp för sin kvinna. Cynthia går för att byta om, och ger Philip en lätt puss på kinden som tack, varpå Philip i vanlig ordning håller på att svimma.

Hela Elvis rockband på i racermiljö. Trummisen Les med sin Beatlesfrisyr spelades av Deborah Walley (1941-2001).

Nu dyker alla upp på partyt, inklusive konstapel Tracy, ledig från tjänsten men ändå i uniform. Les och Tracy går till köket, samtidigt som plötsligt ett nytt och tidigare helt okänt band kompar Mike, beroende på dramaturgiska orsaker: Mikes två manliga band- och bilmedhjälpare, gitarristen och basisten, måste fylla andra funktioner i berättelsen. Mike går fortfarande och sjunger och spelar gitarr ute bland tjejerna, som en medryckande och extatiskt rusande Dionysos.

Diana anländer, liksom Cynthia och Philip. Vid åsynen av Diana och Cynthia, hennes rivaler om Mikes gunst, upptäcker Les hur hon skiljer sig åt med sina tråkiga pojklåder; de andra två är *superkvinnliga*. Philip, som lovat ta hand om och beskydda Cynthia fegar omedelbart ut när gitarristen och basisten kommer för avhysa dem, men Cynthia kan själv sköta snacket och de stannar. Cynthia kan i alla fall berömma Philip för att inte ha svimmat när faran uppstod.

Nu anländer även pappa Foxhugh till partyt, under förevändning att han inte kunde sova. Samtidigt tar Philip resolut med sig Cynthia för att fria till henne, men Cynthia menar att det är Mike som har allt en kvinna vill ha: han är stark, modig, snäll och han gör saker ("he does things"). Det sistnämnda ger Philip en idé om att själv aktivt göra något, vilket också sker i samband med racertävlingen.

Diana kommer fram och presenterar sig för Howard Foxhugh, och undrar om de kan tala om en gemensam angelägenhet, dvs. Cynthia och Mike: de har ju båda intresse av att Mike och Cynthia inte blir ett par. Foxhugh tackar med glädje ja. Det visar sig också att han har läst hennes bok *Mating Habits of the Single Man*, och han

intygar att han uppskattar en intelligent kvinna. Diana faller för Foxhughs värtaliga charm när han säger att han kan allt om henne via de intima avslöjanden om sig själv som hon gör i sina böcker, samt framhäver att han har allt Mike har, plus att han är mer mogen.

Partyt fortsätter och Mike, som alltså ska köra racerbilstävling dagen efter, jobbar hårt som artist och sjunger, i sann Playboy-anda, om ett "Smorgasbord" av kvinnor, där en man bara kan ta för sig vad han vill, efter eget tycke och smak (text & musik: Tepper/Bennett).

Some like their women short, some like them tall
I'll take them any size 'cause I love them all

I'm just wild about smorgasbord
I got a cravin' for smorgasbord
A little kiss here, a little kiss there
That's smorgasbord

Mmm
Some take just apple pie, some take just cake
I'll take the dish I please, please the dish I take

I'm just wild about smorgasbord
I got a cravin' for smorgasbord
A little kiss here, a little kiss there
That's smorgasbord

Mmm
Some like just southern belles, they got a one track mind
I go for all the belles except the wedding kind

I'm just wild about smorgasbord
I got a cravin' for smorgasbord
A little kiss here, a little kiss there
That's smorgasbord

Some like their women short, some like them tall
I'll take them any size 'cause I love them all, mmm
Some take just apple pie, some take just cake
I'll take the dish I please, please the dish I take

Plötsligt kommer Les ner i rena galaklänningen, och allt stannar upp. Hon är nu plötsligt balens prinsessa, i en ren Askunge-förvandling. Hon går fram till ledarhannen Mike, och får äntligen sin kvinnlighet bekräftad: de kysser varandra, inför åsynen av alla, inklusive konstapel Tracy. Gitarristen: "Boy, is she a *girl!*" Skulle hon gifta sig med Mike kan hon i alla fall fortsätta spela trummor i bandet, menar han. Les försöker övertyga Mike att hon är kvinnan han ska välja att gifta sig med. Nu kommer Tracy, Foxhugh och Philip fram och kräver att få veta hur Mike egentligen tänkt sig med damerna, vem av dem han ämnar välja till sin. Kameran skiftar till att visa de tre damerna på rad bredvid varandra, som vore de utställningsföremål, eller valfritt pris till segraren i en tävling. De ser alla lika förväntansfulla ut, Cynthia, Diana och Les, och medan kameran/vår blick vilar på dem hör vi bröllopsmarschen på ljudbandet. Mike säger: "I gotta think about it. I'll let you know after the race. I think better when I'm driving."

Den avslutande tävlingen

Dagen har kommit för det stora racet, tillika filmens Grande Finale. Alla är där, till och med paret Ranley dyker upp i den av Mike utlånade Duesenberg-bilen. De är helt nöjda med sin ferie och tycks verkligen ha återfunnit kärleken till varandra, tack vare Mike/Elvis/Dionysos/Jesus. Herr och fru Ranley vill för allt i världen inte missa racet, och möjligheten att heja på Mike. Les å sin sida har nu på sig konventionellt kvinnliga kläder.

Innan start önskar Mike och Foxhugh varandra lycka till och tar varandra i hand som goda konkurrenter. Även Philip dyker upp, i racingdress, och precis när starten går och förarna ska springa fram till sina bilar knuffar han undan Mike och tar dennes Cobra, för att delta i loppet och därmed visa Cynthia att han också är en handlingens dristige man. När Philip far iväg, uppenbarligen utan att helt kunna bemästra Mikes racerbil, hoppar Cynthia in i sin bil och följer efter. Den förtvivlade Mike försöker då med gamla Duesenberg, men bensinen tar slut redan efter ett par meter.

Just då kommer man rullande med en av de andra tävlingsbilarna, som fått problem med batteriet och därmed

diskvalificerats (bilen dras för övrigt bl.a. av medlemmar i Elvis' Memphismaffia, Red West och Joe Esposito). Mike hoppar då ner i sittbrunnen och lyckas få igång den genom att tjuvkoppla några kablar. Mike frågar dess förare, Shorty, om han kan få tävla med den, en S.B Special: "I'll tell you what. I'll drive the car for you. If I win the race, you keep all the money, okey?" För Mike spelar pengarna ingen roll, det har vi fått bevis för tidigare i filmen, och nu överlåter han hela den eventuella prissumman till Shorty, bara han får låta sin tävlingsinstinkt komma till sin rätt genom att delta i loppet.

I loppet ska de bland annat passera den lilla bro som orsakade olyckan i början av filmen, då Cynthia trängde ut Mike i vattnet. Denna gång är det Cynthia som far i vattnet, när hon och Mike kommer dit i full fart sida vid sida: nu är det tävling, allvar, och Mike viker inte en tum; han gör allt för att vinna loppet. Mike tar upp jakten på Foxhugh och Philip, som, trots en mängd tokiga manövrar, lyckats förvånansvärt bra och till och med tagit ledningen i loppet vid något tillfälle, till inte minst sin egen stora förvåning. Det får förmodligen tillskrivas Mikes giftigt snabba och väl underhållna Cobra-bil. Strax före mål ligger Mike, Foxhugh och Philip sida vid sida, men det slutar med att Mike vinner loppet, med knapp marginal, efter att Philip svimmat då Foxhugh gett honom sparken precis innan mållinjen. Var de anda bilarna i loppet tagit vägen får vi inte veta.

Mike får sin segerbuckla och en segerkyss, varpå alla samlas för att höra vem han valt att gifta sig med. Mike säger då att han beslutat sig för att "marry all of them". I nästa scen ser vi alla tre kvinnorna stå brud. I förgrunden står Mike/Elvis och säger till kameran, dvs. oss som ser filmen: "And that just what I did", varpå han kysser alla tre brudarna innan han gifter bort Cynthia med Philip, Diana med Howard Foxhugh, samt Les med Tracy. Här väljer alltså filmmakarna att använda sig av illusionsbrytande självironi, eftersom allt ändå är för tillskruvat och osannolikt att kunna tro på ens inom fiktionens ramar. När detta är gjort vänder sig Mike åter till kameran och säger: "As for me, I'm still single, But ..."

Därpå är vi tillbaka på samma nattklubb som i början av filmen, med den enda skillnaden att bandet har en ny, kvinnlig trummis. Ty nu sitter Les bland publiken med sin lagvigda konstapel. Även de andra två nygifta paren finns där och de kan alla höra Mike/Elvis sjunga "I'll be back, I'm coming back". Nedanför scenen är publiken snart uppe på benen och i full "swing".

Avslutning

I *Spinout* återfinns vi många teman och motiv från tidigare Elvis-filmer med sportmotiv: *Kid Galahad*, *Viva Las Vegas* och *Tickle Me*. Elvis-figuren är ständigt den Jesus-liknande hjälten som ställer allting till rätta för alla som förtjänar det. Rasmässigt är frånvaron av afro-amerikaner påfallande, medan filmen klassmässigt ger uttryck åt den amerikanska drömmen om möjligheten till personlig lycka och socialt uppåtstigande för den som jobbar hårt och ser om sitt eget hus, samt, likt Elvis-figuren, har en sund tävlingsinstinkt, med sinne för heder och rättvisa, "fair play".

Könmässigt visar denna och andra Elvis-filmer fram till dels självständiga och frimodiga 1960-talskvinnor, men det är i slutändan mannen, i Elvis' skepnad, som bestämmer var skåpet skall stå och den som bedömer och bekräftar deras kvinnlighet. Generationsmässigt känner vi igen tricket att även inkludera några sympatiska äldre personer i handlingen, och ordna berättelsen så att alla generationer umgås och trivs med varandra. I Elvis-filmerna finns få eller inga spår av den generationsklyfta som eljest genomsyrade det amerikanska samhället från slutet av 1950-talet och framåt.

Hela denna löjligt osannolika berättelse – *Spinout* finns med i boken *The Fifty Worst Films of All Time (and how they got that way)* av Harry Medved & Randy Lowell – har alltså i slutändan tillkommit dels för att glorifiera Elvis och odla myten om honom, dels för att få in alla legitima normer och värderingar som dikterar den kulturella mittfåran, anpassade för en så stor, vit och såväl klassmässigt som generationsmässigt heterogen publik som möjligt. Detta gör filmen allt annat än trivial. Om det är någonting *Spinout* inte är, så är det "bara" underhållning. Tvärtom är det precis vad filmen gör: den under-håller en kapitalistisk, kärnvit och könskonserverativ ideologi.[9]

Litteratur

- Baker, Aaron (2003): *Contesting Identities. Sports in American Film*, Urbana and Chicago: University of Illinois Press.
- Brode, Douglas (2006): *Elvis Cinema and Popular Culture*, Jefferson, North Carolina & London: McFarland.
- Dahlén, Peter (2008): *Sport och medier. En introduktion*, Kristiansand: IJ-förlaget.
- Horgby, Björn (2007): *Rock och uppror. Amerikansk, brittisk och svensk rockkultur 1955–1969*, Stockholm: Carlsson.

Lundberg, Börje (1998): *Elvis. Kung av Sverige*, Stockholm: Premium Förlag.

Nash, Alanna m.fl. (1998): *Elvis Aaron Presley – Memphismaffian berättar. Del 2*, Malmö: Kentaur Bokförlag.

Osgerby, Bill (2001): *Playboys in Paradise. Masculinity, Youth and Leisure-style in Modern America*, Oxford & New York: Berg.

Noter

[1] Lundberg 1998, s. 188.

[2] Nash 1998, s. 136.

[3] Nash 1998, s. 123.

[4] Nash 1998, s. 123.

[5] Brode 2006, s. 190-191.

[6] Se Baker 2003 för en analys av rashierarkier i amerikansk sportfilm.

[7] Se Osgerby 2001 om Playboy-kulturen.

[8] Se Horgby 2007 om hippie-kulturen.

[9] Om underhållningsbegreppet, se Dahlén 2008, s. 220.

Länkar

Spinout på [IMDb](#)

Köp Spinout från amazon.co.uk

Copyright © Peter Dahlén 2009